

ordning svarer til praksis ved jordfondens erhvervelser i henhold til kapitel II i lov om statens udlån til jordbrugsmæssige formål m. m. (lov nr. 181 af 28. april 1971) og vil være nødvendig, såfremt der skal kunne foretages erhvervelser med meget kort varsel, således som det f. eks. altid vil være tilfældet ved udnyttelse af statens forkøbsret.

Den årlige ramme for udgifterne i henhold til loven påregnes i gennemsnit at ville udgøre 100 mill. kr.

Til § 3.

Man har ikke fundet det muligt i loven at fastsætte de nærmere vilkår for udlån i henhold til § 2, nr. 2 og 3. Udgangspunktet må være, at lånene skal forrentes efter den til enhver tid gældende markedsrente, og at afvikling skal ske over en passende årrække. Imidlertid kan der forekomme tilfælde, hvor fastsættelsen af særlige vilkår vil være nødvendig eller ønskelig for gennemførelsen af en given erhvervelse, og det foreslås derfor, at økonomi- og budgetministeren bemyndiges til at fastsætte vilkårene for de omhandlede lån.

Til § 4.

Bestemmelsen i *stk. 1* hjemler adgang til at pålægge forkøbsret som led i varetagelsen af de i § 1 nævnte formål. Efter bestemmelsen kan forkøbsret pålægges ejendomme, der er beliggende i landzone eller i et sommerhusområde. Det er forudsat, at udpegningen af de ejendomme eller områder, som skal undergives forkøbsret, normalt sker i nøje tilknytning til den løbende planlægning af anvendelsen af arealer til rekreative formål. Det er således ikke muligt på forhånd at udpege de arealer, hvor forkøbsretten skal finde anvendelse. Pålæg af forkøbsret må derfor i almindelighed ske på grundlag af en konkret vurdering af, om det med udgangspunkt i den foreliggende planlægning vil være hensigtsmæssigt for opnåelse af de i § 1 nævnte formål, at der sikres det offentlige en forlods adgang til at erhverve den eller de pågældende ejendomme i tilfælde af ejerskifte. Dette hovedsynspunkt udelukker imidlertid ikke, at forkøbsret også kan pålægges ud fra mere generelle kriterier. Man kunne eksempelvis forestille sig, at forkøbsret pålægges alle skovejendomme efter visse størrelseskriterier.

Da det er hensigten, at forkøbsret kun skal pålægges i relativt begrænset omfang og specielt med henblik på ejendomme eller områder, der er særligt egnede til rekreativ udnyttelse, er det ikke fundet påkrævet at undtage ejendomme under en vis arealstørrelse fra adgangen til pålæg af forkøbsret. Det er imidlertid forudsat, at forkøbsret

kun undtagelsesvis vil blive pålagt ejendomme med et areal, der ikke overstiger den sædvanlige arealstørrelse for parcel- eller sommerhuse.

Under hensyn til forkøbsretsordningens nære forbindelse med planlægningslovgivningen foreslås beføjelsen til at pålægge forkøbsret henlagt til boligministeren, som har hovedansvaret for den fysiske planlægning af arealanvendelsen i hele landet. Det er imidlertid hensigten, at tilrettæggelsen og administrationen af forkøbsretsordningen skal ske i snævert samarbejde med de øvrige interesserede ministerier, først og fremmest ministeriet for kulturelle anliggender og landbrugsministeriet.

For at opnå en smidig administration foreslås det endvidere, at forkøbsret skal kunne pålægges af andre offentlige myndigheder efter bemyndigelse fra boligministeren.

I den gældende lovgivning findes bestemmelser om forkøbsret i loven om statens udlån til jordbrugsmæssige formål m. m. (udlånsloven). Efter denne lov kan forkøbsret pålægges med henblik på varetagelsen af visse landbrugsmæssige formål, nemlig fremskaffelse af jord til supplering af bestående jordbrug og tilvejebringelse af en bedre jordfordeling. Adgangen til at pålægge forkøbsret efter udlånsloven vil ikke blive berørt af det foreliggende forslag. Under hensyn til de forskelligartede formål, som tilsigtes opnået med forkøbsretsreglerne i udlånsloven og i det foreliggende lovforslag, kan det ikke antages, at eksistensen af 2 sæt regler om forkøbsret vil give anledning til praktiske vanskeligheder.

Bestemmelsen i *stk. 3* medfører, at private forkøbsrettigheder og køberettigheder, der er tinglyst efter lovforslagets fremsættelse, viger for statens forkøbsret.

Til § 5.

Bestemmelsen angiver de erhvervelser, som er undtaget fra forkøbsretten. For de private erhvervelsers vedkommende drejer det sig om arveerhvervelse og familieoverdragelser. Bestemmelsen svarer til udlånslovens § 20, stk. 3.

Til § 6.

Bestemmelsen medfører, at udlånslovens regler om fremgangsmåden i forbindelse med udøvelsen af forkøbsret bringes til anvendelse på forkøbsretten i henhold til lovforslaget. Dette indebærer bl. a., at afgørelsen af, om forkøbsret vil blive gjort gældende, skal træffes snarest efter, at erhvervelsesdokumentet er forelagt, og at forkøbsretten ikke kan gøres gældende, hvis der ikke inden 4 uger efter modtagelsen af erhvervelsesdokumentet er givet meddelelse herom.